

JUSTITSMINISTERIET

Den 18. marts 1980

Miljøministeriet

1. Miljøministeriet har anmodet justitsministeriet om en udtalelse i anledning af spørgsmål 2 fra folketingets miljø- og planlægningsudvalg vedrørende forslag til lov om beskyttelse af havmiljøet (L 79), der er sålydende:

»Ministeren bedes indhente en udtalelse fra justitsministeriets lovafdeling om overensstemmelsen mellem de i spørgsmål 1 nævnte regler i § 46 og Danmarks internationale forpligtelse i henhold til 1969-konventionen om det privatretlige ansvar for skader ved olieforurening.«

Spørgsmål 1 er sålydende:

»Udvalget udbeder sig de af ministeren under samrådet om spørgsmål C lovede oplysninger om andre lande med en lovgivning svarende til reglerne i § 46 om redernes afholdelse af udgifter til beredskabs- eller bekæmpelsesforanstaltninger, der er udført alene som følge af fare for udtømning eller udledning.«

2. I den anledning skal man udtale følgende:

§ 46, stk. 1, i lovforslaget er sålydende:

»Såfremt der er sket eller er fare for udtømning eller udledning, som er i strid med kapitlerne 2-6 eller forskrifter udstedt i medfør af §§ 32 og 34 eller omfattes af § 58, og dette medfører udgifter til beredskabs- eller bekæmpelsesforanstaltninger, skal sådanne udgifter bæres af skibets eller platformens ejere.«

Den i spørgsmålet nævnte konvention om det privatretlige ansvar for skader ved olieforurening er indarbejdet i dansk lovgivning ved sølovens kapitel 12, der fik sin nuværende formulering ved lov nr. 227 af 24. april 1974.

Konventionens bestemmelser om grundlaget for ansvar for skader forårsaget af olieforurening er formuleret i sølovens § 267, som nøje følger konventionens sproglige affattelse. Bestemmelsens stk. 1 er sålydende:

»Ejeren af et skib, der transporterer olie i bulk som last, er uden hensyn til skyld ansvarlig for enhver skade uden for skibet, som skyldes forurening forårsaget af olie, herunder bunkersolie, der udtømmes eller udflyder fra skibet, samt for udgifter eller skade, som forårsages af rimelige forholdsregler, der tages, efter at den pågældende hændelse er indtruffet, med henblik på at afværge eller begrænse den nævnte skade. Ved »skib« forstås også andet fartøj, der er indrettet til transport af olie i bulk som last.«

Det fremgår af bemærkningerne til § 46 i forslaget til havmiljølov, at miljøministeriet har lagt til grund, at sølovens § 267 (og dermed konventionen) fastlægger et objektivi ansvar for enhver skade, der skyldes udtømning af olie fra et skib og for udgifterne til beredskabsforanstaltninger, såfremt der er sket eller er fare for udtømning af olie.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at det ikke er hensigten med den foreslåede § 46 at ændre selve ansvarsreglen i sølovens § 267, men derimod at fastlægge, at en tilsvarende ansvarsregel skal finde anvendelse også på udtømning af andre farlige stoffer end olie.

Det er oplyst for justitsministeriet, at Danmarks rederiforening bl. a. i en skrivelse af 7. marts 1980 har givet udtryk for den opfattelse, at konventionen og sølovens § 267 ikke omfatter udgifter ved forebyggende foranstaltninger, såfremt der alene består en fare for udtømning af olie, og at reglen i den foreslåede § 46, hvorefter ejeren af et skib er objektivi ansvarlig for udgifter ved beredskabs- eller bekæmpelsesforanstaltninger også i tilfælde, hvor der alene er fare for skadelig udtømning, således indebærer en udvidelse af ansvarsområdet i forhold til konventionen.

Rederiforeningen har begrundet sin opfattelse med, at sølovens § 267, stk. 1, anvender følgende formulering:

»... udgifter eller skade, som forårsages af rimelige forholdsregler, der tages, efter at